

**Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinums par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un koncernu nefinansiālās un daudzveidības informācijas atklāšanu”**

COM(2013) 207 final – 2013/0110 (COD)

(2013/C 327/10)

Ziņotāja: **PICHENOT kdze**

Eiropas Parlaments 2013. gada 2. maijā un Padome 2013. gada 21. maijā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 50. panta 1. punktu nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un koncernu nefinansiālās un daudzveidības informācijas atklāšanu”

COM(2013) 207 final – 2013/0110 (COD).

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2013. gada 27. jūnijā.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 491. plenārajā sesijā, kas notika 2013. gada 10. un 11. jūlijā (11. jūlija sēdē), ar 95 balsīm par, 31 balsi pret un 4 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

## 1. Secinājumi

1.1 Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus grozīt grāmatvedības direktīvas gan attiecībā uz nefinansiālās informācijas atklāšanu, gan attiecībā uz daudzveidību vadības struktūrās. Šīs ierobežotās izmaiņas palīdzēs uzlabot ES korporatīvās vadības satvaru <sup>(1)</sup>.

1.2 Komiteja iesaka Eiropas Parlamentam un Padomei ņemt vērā līdzsvaru, kas tiek panākts ar šīm izmaiņām, kuras palielina vides, sociālo un uzņēmumu pārvaldības jautājumu (VSP) pārredzamību. Komisijas priekšlikumā paredzēts izveidot elastīgu un piemērotu mehānismu, ar ko uzlabot saziņu ar akcionāriem, ieguldītājiem, personālu un citām ieinteresētajām personām. Lai neradītu papildu slogu mazākiem uzņēmumiem, priekšlikums attiecas vienīgi uz lieliem uzņēmumiem.

## 2. Ieteikumi

2.1 Komiteja atzīst, ka **līdzsvarots turpmāk minēto elementu kopums** dos iespēju gadskārtējās pilnsapulcēs nodrošināt akcionāriem nefinansiālu informāciju un informēt lielu uzņēmumu ieinteresētās personas. Minētais kopums atbilst izvirzītajiem pārredzamības un saskaņotības mērķiem.

— būtisku nefinansiālu informāciju ietver gada ziņojumā;

— šī informācija cita starpā attiecas uz vides, sociāliem un ar darbiniekiem saistītiem jautājumiem, cilvēktiesību ievērošanu un cīņu pret korupciju;

— informācija attiecas uz uzņēmuma politiku minētajās jomās, uz šīs politikas rezultātiem, uz attiecīgajiem riskiem un nenoteiktībām, kā arī uz to, kā uzņēmums tās risina;

— mehānisms attiecas uz visām kapitālsabiedrībām, kurām piemēro patlaban spēkā esošās grāmatvedības direktīvas;

— ir noteikts piemērošanas sliekšnis, kas paredz, ka minētos noteikumus piemēro vienīgi tādiem uzņēmumiem, kuros strādā vairāk nekā 500 darbinieku un kuru kopējā bilance pārsniedz EUR 20 miljonus, vai kuru neto apgrozījums pārsniedz EUR 40 miljonus; tādējādi noteikumi neattiecas uz MVU;

— nosakot principus un/vai rādītājus, uzņēmumi var pamatoties uz valsts, ES vai starptautisko regulējumu, kā arī uz ziņojumu sniegšanas vadlīnijām;

— uzņēmums nosaka attiecīgās informācijas prioritāti;

— princips “izpildi vai paskaidro” paredz, ka ziņošana ir obligāta, taču uzņēmumiem tiek saglabāta zināma rīcības brīvība gadījumos, kad pēc to ieskata informācijas nesniegšanai ir pamats;

— mehānisma elastīgums ļauj nepalielināt administratīvo slogu, jo ir iespējams arī turpmāk gatavot atsevišķu ziņojumu, kas ir daļa no gada ziņojuma un atbilst tām pašām prasībām.

<sup>(1)</sup> OV C 24, 28.1.2012., 91. lpp.

2.2 Ņemot vērā šo līdzsvaru, Komiteja uzskata, ka ierosinātā direktīva, ar ko groza grāmatvedības direktīvas, tiek pieņemta **ļoti piemērotā laikā**:

- laikā, kad pilsoniskā sabiedrība aizvien vairāk uzmanības pievērš tam, kā uzņēmumi ietekmē sabiedrību, kad valstīm un uzņēmējiem tiek pieprasīta arvien lielāka pārredzamība un kad pieaug sociāli atbildīgi ieguldījumi <sup>(2)</sup>;
- situācijā, kad dalībvalstu tiesību normas un ieteikumi attiecībā uz nefinansiālu informāciju joprojām atšķiras, taču tiek konvergēti; kad pēdējā desmitgadē tikuši pārskatīti tādi starptautiskie orientieri kā ESAO un ILO un pieņemts ISO 26000 standarts; kad ir pilnveidoti tādi nefinansiālās informācijas sniegšanas instrumenti kā tie, ko paredz Globālā ziņošanas iniciatīva (GRI), Eiropas Finanšu analīzes organizāciju federācija (EFFAS), reitingu aģentūras un organizāciju analīzes struktūras, kā arī nozaru orientieri;
- laikā, kad gan Eiropas, gan starptautiskajā līmenī finanšu, ekonomikas, sociālās un ekoloģiskās krīzes sniegtā mācība palielina nepieciešamību pēc pārredzamības <sup>(3)</sup> tādās jomās kā ieguldījumi, nodokļi un cīņa pret korupciju, — piemēram, ieguves rūpniecībā;
- kad tiek radīti mehānismi, ar kuriem novērtēt ražošanas darbību ekoloģisko ietekmi, piemēram, ražojumu dzīves cikla analīze, “ekoloģiskā pēda” vai negatīvu ārējo faktoru izmaksu aprēķins;
- kad atsevišķi uzņēmumi, reaģējot uz atbildīgu patērētāju bažām, piedāvā ilgtspējīgākus produktus un pakalpojumus, piemēram, izvairās no plānotās nolietošanās un veicina taisnīgu tirdzniecību.

2.3 Komiteja ir gandarīta par **perspektīvām**, ko paver grāmatvedības direktīvu grozījumi, jo tie:

- VSP jautājumus integrē uzņēmuma stratēģijā un komunikācijā;
- lielāku nozīmi piešķir akcionāru pilnsapulcēm un atbildīgu ieguldījumu principiem;
- nodrošina garantijas un elastīgumu, kas visiem uzņēmumiem, kuri kā ilgtspējīgas attīstības mikroekonomisko modeli uzņemušies īstenot USA, ļauj iesaistīties šajā progresīvajā darbā;
- uzņēmumu stratēģijas jomā aizsāk jaunu izklāsta un lēmumu pieņemšanas sistēmu, kurā priekšroka dota ilgtermiņam un kura stiprina attiecības starp koncerna filiālēm un mātesuzņēmumu.

<sup>(2)</sup> OV C 21, 21.1.2011., 33. lpp.

<sup>(3)</sup> EESK atzinums par tematu “Eiropas uzņēmējdarbības tiesības un korporatīvā vadība” (vēl nav publicēts OV).

2.4 Komiteja vērš **Eiropas Parlamenta un Padomes uzmanību uz šādiem ieteikumiem**:

- uzņēmumiem jānorāda, kāda ir to darbības pozitīvā un/vai negatīvā ietekme uz sabiedrību;
- uzņēmumiem ziņojumā būtu jāiekļauj informācija par to, vai to administratīvajā vai uzraudzības padomē ir darba ņēmēju pārstāvji;
- izstrādājot gada ziņojumu, jāinformē personāla pārstāvības organizācijas un jākonsultējas ar tām;
- jānodrošina, ka ziņojuma daļas par vides, sociālajiem un pārvaldības datiem izstrādā personas, kas ir kompetentas šajās jomās, bet jo sevišķi sociālajā un vides jomā;
- uzņēmumiem—pasūtītājiem jāziņo par saviem kontaktiem ar piegādes ķēdi vai vērtību ķēdi, it īpaši attiecībā uz darba tiesībām un cilvēktiesībām;
- uzņēmumiem, uz kuriem neattiecas direktīva, būtu brīvprātīgi jāizmanto pārredzamības princips, lai uzlabotu savu darbības veidu;
- dalībvalstīm jāintegrē nefinansiālu pārskatu kvalitāte valsts stratēģijā par uzņēmumu sociālo atbildību (USA);
- saistībā ar transponēšanu dalībvalstis, kas to uzskata par lietderīgu, varētu pazemināt noteikto robežvērtību, lai noteikumi attiektos uz ievērojamu uzņēmumu skaitu valstī;
- jālūdz Komisijai sākt vai atvieglot procesu, kurā ir apvienotas “daudzas ieinteresētas personas” <sup>(4)</sup>, lai labāk definētu galvenos principus un atsaucies standartus, kuri sekmētu salīdzināmību un ilgtermiņā arī saskaņošanu;
- saskaņā ar Komisijas USA popularizēšanas un veicināšanas politiku, kā tā izklāstīta 2011. gada oktobra paziņojumā, Komisijai vajadzētu ieteikt attiecīgajiem uzņēmumiem izmantot tādas starptautiskos orientierus par prasību atklāt nefinansiālu informāciju, kuri ir vislabāk saskaņoti ar jauno USA definīciju.

2.5 Komiteja atbalsta ierosināto grozījumu ceturtajā direktīvā attiecībā uz pienākumu sniegt informāciju par **daudzveidības politiku, ko īsteno uzņēmums savās pārvaldības struktūrās**.

2.6 Komiteja uzsver, ka tas neattiecas tikai uz administratīvajām vai uzraudzības padomēm un ka varētu būt lietderīgi daudzveidības politiku paplašināt, ietverot arī padomes komitejas un jo īpaši revīzijas komiteju.

<sup>(4)</sup> OV C 161, 6.6.2013., 35. lpp.

2.7 EESK atgādina, ka lielākajā daļā dalībvalstu mērķi attiecībā uz sieviešu skaitu padomēs nav sasniegti <sup>(5)</sup>.

2.8 Komiteja uzskata, ka daudzveidības kritērijos jāiekļauj algotu administratoru no darba vides līdzdalība, piemēram, no Eiropas Uzņēmumu padomes, kurus pilnvarojušas arodbiedrības.

2.9 Visbeidzot, Komiteja iesaka Komisijai attiecībā uz spēkā esošajiem valstu tiesību aktiem šajā pārskatīšanā piemērot “stingrības nemazināšanas” principu un piecus gadus pēc direktīvas stāšanās spēkā izvērtēt šo grāmatvedības direktīvu grozījumu ietekmi uz to, kā uzņēmumi atklāj nefinansiālo informāciju.

### 3. Konteksts

3.1 Izskatāmais priekšlikums grozīt grāmatvedības direktīvas ir turpinājums darbam, kas aizsākts 2001. gada zaļajā grāmatā par USA <sup>(6)</sup>, kuru papildināja 2006. gada paziņojums <sup>(7)</sup>. Tas arī atspoguļo apņemšanos, kas izklāstīta 2011. gada darba plānā <sup>(8)</sup> komunikācijas jomā. Šis grozījums kļuva vajadzīgs pēc tam, kad ietekmes novērtējuma rezultāti parādīja nefinansiālas informācijas, ko publicē uzņēmumi, efektivitātes ierobežotību. Grozījums zināmā mērā ir arī sabiedriskās apspriešanās iznākums. Informācijas kvalitāte nav viendabīga. Turklāt uzņēmumu skaits nav pietiekams.

3.2 Uzņēmumu pārredzamības palielināšana sociālajā un vides jomā tika paredzēta Komisijas 2011. gada aprīļa paziņojumā par Vienotā tirgus aktu.

3.3 Savā 2005. gada atzinumā par novērtēšanas un informācijas sniegšanas līdzekļiem <sup>(9)</sup> Komiteja ņēma vērā ceturto direktīvu par gada pārskatiem, kurā ir noteikums par nefinansiālu informāciju, kas uzņēmumiem dod iespēju publicēt noteiktu informāciju par savas darbības sociālajiem un vides aspektiem. Komiteja 2012. gadā atbalstīja Komisijas mērķi palielināt daudzveidību administratīvajās vai uzraudzības padomēs. Komiteja 2012. gada atzinumā par paziņojumu par korporatīvo sociālo atbildību <sup>(10)</sup> atgādināja par savu nostāju attiecībā uz obligātu nefinansiālu paziņojumu.

3.4 Apvienotā Karaliste bija pirmā dalībvalsts, kas jau 1992. gadā uzņēmumu pārvaldībā ieviesa kodeksu (tā saucamo *Cadbury kodeksu*) <sup>(11)</sup>, kurā bija noteikta pieeja “izpildi vai paskaidro”. Šī pieeja ar dažādu noteikumu starpniecību tika pieņemta arī citās valstīs, piemēram, Vācijā un Dānijā. Pieejas elastība ļauj dažās jutīgās jomās īstenot atturēšanās tiesības attiecībā uz tādu informāciju kā cīņa ar korupciju, kuras efektivitāte var būt atkarīga no attiecīgas diskrēcijas vai pat konfidencialitātes.

3.5 Pēdējā desmitgadē vairākas dalībvalstis, piemēram, Francija, Nīderlande, Apvienotā Karaliste, Zviedrija un Spānija, pieņēmušas tiesību aktus, lai nodrošinātu valsts satvaru pārskatu sniegšanai, ņemot vērā Eiropas standartu saskaņošanu nākotnē.

3.6 Īrijas prezidentūras laikā ir noslēgts Eiropas līgums par ieguves rūpniecības nozares pārredzamību; tas saistās ar grāmatvedības direktīvas pārskatīšanu. Tagad direktīva nosaka pārredzamību (par katru valsti un par katru projektu atsevišķi) par visu finanšu plūsmu, ko Eiropas ieguves un mežsaimniecības nozares uzņēmumi maksā valstīs, kurās tie darbojas.

3.7 Eiropas Parlaments 2013. gada februāra rezolūcijā <sup>(12)</sup> atzina, ka ir būtiski, lai uzņēmumi publiskotu informāciju par ilgtspējīgumu, piemēram, sociālos un vides faktorus, jo tā būs iespējams apzināt ilgtspējīguma riskus un palielināt ieguldītāju un patērētāju uzticību. EP aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumu attiecībā uz prasību uzņēmumiem publicēt nefinansiālu informāciju.

3.8 Krīzes kontekstā, kad sabiedriskā doma prasa no uzņēmumiem vairāk ētikas, USA prakse ir atzīta par faktoru, kas var atbalstīt Eiropas Savienības tirdzniecības politiku, attīstības politiku, kā arī stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanu. USA sekmē sociālo dialogu un pilsonisko dialogu (sabiedrības dialogu). Tā varētu dot arī iespēju labāk izprast reālos apstākļus apakšuzņēmēju ķēdē kopumā. Tādi notikumi kā “Rana Plaza” ēkas katastrofa Bangladešā atgādina par nepieciešamību vērst uzmanību uz pasūtītāju atbildību.

Briselē, 2013. gada 11. jūlijā

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas  
priekšsēdētājs

Henri MALOSSE

<sup>(5)</sup> OV C 133, 9.05.2013., 68. lpp.

<sup>(6)</sup> COM(2001) 366 final.

<sup>(7)</sup> COM(2006) 136 final un OV C 286, 17.11.2005., 12. lpp.

<sup>(8)</sup> COM(2011) 681 final un OV C 229, 31.7.2012., 77. lpp.

<sup>(9)</sup> OV C 286, 17.11.2005., 12. lpp.

<sup>(10)</sup> OV C 229, 31.7.2012., 77. lpp.

<sup>(11)</sup> “The financial aspects of corporate governance”, 1.12.1992.

<sup>(12)</sup> Rezolūcija 2012/2098 (INI), ziņotājs: Raffaele BALDASSARRE kgs.

## PIELIKUMS

## Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinuma

Turpmāk minētais grozījums ieguva vismaz vienu ceturto daļu nodoto balsu, taču tika noraidīts debatēs (Reglamenta 54. panta 3. punkts):

Atzinuma CES3548-2013\_00\_00\_TRA\_AS tekstu aizstāt ar sekojošo tekstu

## 1. Vispārīgas piezīmes

1.1 EESK uzskata direktīvas priekšlikumu par lieku (īpaši tas attiecas uz pienākumu sniegt informāciju par “daudzveidības politiku”), jo tā uzskata, ka Eiropas līmenī nav lietderīgi šajā jomā pieņemt jaunas tiesību normas. **Kopumā EESK nesaskata nekādu būtisku pievienoto pamatvērtību, ko šī direktīva sniegtu salīdzinot ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, bet tā pauž bažas par iespējamu administratīvās slodzes palielināšanos.**

1.2 EESK uzskata, ka pārredzamība ir viens no mūsdienīgas uzņēmuma pārvaldības pamatelementiem. Eiropas uzņēmumi ir apliecinājuši, ka tie ir pietiekami pārredzami atbilstoši spēkā esošajiem tiesību aktiem. Eiropā sociālā atbildība ir uzņēmumu atbildības jomā, tā ir uzņēmumu stratēģijas daļa un tā tiek īstenota pēc brīvprātības principa. Pat krīzes laikā Eiropas uzņēmumi nav samazinājuši savu pārredzamības līmeni vai ierobežojusi savu atbildību.

1.3 EESK ņem vērā to, ka dažas iesaistītās puses, kā arī plaša sabiedrība vēlas, lai tiktu palielināta uzņēmumu politikas pārredzamība, īpaši tad, kad jautājums ir par sociāla rakstura un vides informācijas publicēšanu, un jo īpaši tad, kad tas attiecas uz uzņēmumiem, kas darbojas trešās valstīs, piemēram, uz ieguves uzņēmumiem Āfrikā (vides apdraudējums, korupcija), tekstilrūpniecības uzņēmumiem Āzijā (sociālās problēmas, cilvēktiesības) u.c.

1.4 Vienīgo šā priekšlikuma pievienoto vērtību ir iespējams saskatīt tajā, ka tas ir vērsts uz risku problemātiku, to definēšanu, pārvaldību un pienākumu par tiem paziņot. Tas varētu uzlabot uzņēmumu spēju pārvaldīt šos riskus un negadījumus un panākt, lai tie apzinīgāk izturētos pret atbildību par savu nefinansiālo darbību. Bet arī šajā gadījumā uzņēmumam pašam būtu jāpieņem lēmums par to, vai tas vēlas veikt šādus pasākumus.

## 2. Par nefinansiālu informāciju

2.1 EESK apzinās, ka, uzlabojot pārredzamību, tiek vispārīgi būtiski uzlabota iekšējā tirgus darbība. Ja tiek uzlabota tās informācijas salīdzināmība, kas saistīta ar uzņēmumu darbību, tas var ietekmēt to lēmumu efektivitāti, ko pieņem investētāji un akcionāri.

2.2 EESK uzskata, ka pašreizējais nefinansiālas informācijas publicēšanas veids un tās tvērums ir kvalitatīvs un ir pietiekams, ņemot vērā iecerēto mērķi. Jaunie dati, kuru publicēšanu paredzēts noteikt par obligātu, radītu pārmērīgu slogu, kas neatbilstu proporcionalitātes principam. EESK labāk vēlētos, lai priekšlikumā tiktu prasīts publicēt tikai patiešām svarīgu informāciju, kas sniegtu skaidru priekšstatu un lai uzņēmumi netiktu nevajadzīgi apkrauti ar pārmērīgu administratīvo slogu. Tādējādi šis priekšlikums turklāt dotu optimālu papildu pievienoto vērtību šīs informācijas izmantotājiem (investētājiem, akcionāriem un darba ņēmējiem).

2.3 EESK dod priekšroku tam, lai uzņēmumi publicē nefinansiālu informāciju tikai tad, ja tie paši pieņem šādu lēmumu. Atbilstoši šai pieejai Komiteja ierosina grozīt direktīvas priekšlikuma 1. un 2. pantu.

2.4 Priekšlikumā ir paredzēts uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem neattiecināt pienākumu publicēt nefinansiālu informāciju saskaņā ar Eiropas Savienības ilgtermiņa mērķiem samazināt uzņēmēju administratīvo slogu.

2.5 EESK uzskata, ka izskatāmā priekšlikuma noteikumi, kuros paredzēta nefinansiālas informācijas paziņošana gada ziņojumā, kā arī tās pārbaude, ko veic apstiprinātais revidents, ir sarežģīti un grūti izprotami uzdevumi. Šajā nolūkā būs jāizstrādā rokasgrāmata. Eiropas tiesību aktos ir noteikts, ka apstiprinātajam revidentam ir jāsniedz atzinums par gada ziņojuma atbilstību pārskatam par finanšu gadu, taču ir jāņem vērā, ka spēkā esošajos noteikumos ir paredzēta prasība ziņojumā ietvert gada pārskatu un apstiprinātā revidenta ziņojumu, un nepieciešamības gadījumā arī citus dokumentus. Nefinanšu informācijas pārbaude varētu izrādīties ļoti sarežģīta un dārga. Ir skaidri jānosaka, kā strukturēt gada ziņojumā iekļaujamo informāciju, ņemot vērā nepieciešamību neapgrūtināt šā ziņojuma izmantotājus ar informāciju, kas nav būtiska. EESK atbalstīs nefinanšu informācijas publicēšanu dokumentos, kas nav jāpakļauj revidentu pārbaudei.

### 3. Par daudzveidību

3.1 EESK uzskata, ka pienākums sniegt informāciju par daudzveidības politiku ir nevajadzīgs administratīvs slogs, kas neattaisnojas un kura pozitīvā ietekme nav pierādāma. EESK uzskata, ka uzlikt par pienākumu privātiem uzņēmumiem īstenot daudzveidības politiku un, jo īpaši, obligāti sniegt informāciju par uzņēmuma daudzveidības politiku vai paskaidrot iemeslus, kāpēc uzņēmums šo politiku neīsteno, ir nepamatota iejaukšanās uzņēmējdarbības brīvībā un uzņēmumu īpašnieku lēmumu pieņemšanas brīvībā. Komiteja stingri noraida šo iejaukšanos. Informācijas atklāšanai par uzņēmumu joprojām vajadzētu būt attiecīgā uzņēmuma brīvprātīgam lēmumam atkarībā no tā, vai informācijas atklāšana uzņēmumam ir konkurences priekšrocība vai nav. EESK arī iebilst pret visiem pasākumiem saistībā ar detalizētas informācijas nodrošināšanu par daudzveidības politiku. Tam ir vairāki iemesli.

3.2 Vispirms jāuzsver, ka pretēji tam, kas ir apgalvots pamatojumā, informācijas atklāšana par daudzveidības politiku uzņēmuma struktūrvienību sastāvā neietekmē ne šā uzņēmuma pārvaldību, ne darbības rādītājus. EESK uzskata, ka uzņēmuma īpašnieks vai īpašnieki, vai akcionāri ir tie, kam vajadzētu lemt par personām, kuras vadīs viņu uzņēmumu, kādi būs tā pārvaldības kontroles mehānismi un kāda loma šajos procesos būs uzraudzības un administrācijas struktūrām. Atbildība par uzņēmuma darbību pirmām kārtām gulstas uz īpašnieku vai akcionāru, un tajā ietilpst arī risks ciest zaudējumus, pieņemot nepareizus uzņēmuma lēmumus, kuram īpašnieks vai akcionārs ir pakļauts. Mākslīgi izmainot uzraudzības un administrācijas struktūru sastāvu, tiktu izjaukta pašreizējā lietu kārtība, kas sekmīgi darbojas.

3.3 Eiropas Komisijai nekādā gadījumā nevajadzētu iejaukties lēmumu pieņemšanas procesā, piemēram, attiecībā uz padomes locekļu skaitu, viņu kvalifikāciju, vecumu, dzimumu. No izskatāmās analīzes, ko veikusi Eiropas Komisija, neizriet, ka pastāv tieša saikne starp vecumu, dzimumu un citiem apsvērumiem un uzņēmuma darbības rādītājiem; un pat ja šāda saikne būtu, tā neattaisnotu **autoritāru iejaukšanos uzņēmuma vadības vai uzraudzības struktūru sastāvā.**

### 4. Secinājumi

Ņemot vērā iepriekš izklāstītos argumentus, EESK:

- 1) saskaņā ar subsidiaritātes principu uzskatīs par prioritāru tādu jaunās pieprasītās nefinansiālas informācijas atklāšanu, kas ievēro uzņēmumu brīvprātīgu lēmumu vai valstu noteikumus, kuri nosaka prasības informācijas sniegšanas jomā;
- 2) ieteiks atsaukt no direktīvas priekšlikuma 1. panta 2. punkta noteikumus attiecībā uz daudzveidības politiku; ja šo prasību nebūs iespējams īstenot, ieteiks informācijas atklāšanu par daudzveidības politiku, tostarp arī paskaidrojumus par iemesliem, kāpēc uzņēmums neīsteno šo politiku, atstāt uzņēmuma brīvprātīgam lēmumam vai, iespējams, valstu noteikumu kompetencē.

### Balsošanas rezultāti:

|          |    |
|----------|----|
| Par:     | 37 |
| Pret:    | 96 |
| Atturas: | 2  |